

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.276 van 22 september 2015
in de zaak A. 207.777/XIV-35.767**

In zake : Jozef BAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 januari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 14 januari 2013 waarbij het beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 9 november 2010 wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Brees, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is houder van een Vlaams jachtverlof en beëdigd jachtwachter en is via die hoedanigheid in het bezit van verschillende vergunde vuurwapens.

3.2. Verzoeker dient een aanvraag in voor de hernieuwing van een bestaande vergunning voor een pistool, merk FN Browning, model/type GP - halfautomatisch, kaliber 9mm para. In zijn aanvraag geeft verzoeker als wettige reden initieel “uitoefening van een beroep dat bijzondere risico’s inhoudt” op, maar met een brief van 22 september 2009 aan de Federale Diensten van de Gouverneur laat hij weten een vergunning “zonder munitie” aan te vragen.

3.3. Op 9 november 2010 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen om de aanvraag niet in te willigen.

3.4. Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing wordt op 14 januari 2013 door de gemachtigde van de minister van Justitie verworpen op de volgende gronden:

“[...]

U heeft overeenkomstig art. 32 van de wapenwet de hernieuwing van uw vergunning tot het voorhanden hebben van het voornoemde vuurwapen aangevraagd bij de gouverneur van Antwerpen. Op het aanvraagformulier werd de datum waarop u uw aanvraag heeft ingediend niet ingevuld, doch rekening houdend met de ontvangstmelding van de gouverneur van Antwerpen d.d. 5 november 2011 en de betaling van de retributie op 12 november 2007, kan worden aangenomen dat u de hernieuwing van uw vergunning tijdig werd aangevraagd.

[...]

Op 4 februari 2010 heeft de gouverneur van Antwerpen de lokale politie van de zone Voorkempen om een gemotiveerd advies verzocht. Op 25 maart 2010 heeft de bevoegde korpschef een gunstig advies verstrekt, doch onder voorbehoud. Meer in het bijzonder werd opgemerkt dat er lastens uw persoon een proces-verbaal werd opgesteld inzake inbreuken op de jachtwetgeving. Op uw strafblad zou enkel melding gemaakt worden van een veroordeling voor de politierechtbank te Antwerpen d.d. 17 oktober 1997 wegens dronkenschap/intoxicatie aan het stuur. Tevens werd meegedeeld dat u beschikt over een jachtverlof, en dat u beëdigd jachtwachter bent.

Naar aanleiding van dit advies heeft de gouverneur van Antwerpen de procureur des Konings te Antwerpen om een gemotiveerd advies gevraagd.

In zijn advies van 28 oktober 2010 heeft de procureur des Konings te Antwerpen gesteld dat uw aanvraag tot het bekomen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen niet kan worden ingewilligd om redenen van openbare orde.

Er werd ondermeer verwezen naar het feit dat u op 22 juli 2010 een minnelijke schikking heeft betaald in het kader van het strafdossier AN.63.H2.11[...]/09 wegens inbreuken op de jachtwetgeving. Zo werd vastgesteld dat u op 14 oktober 2009 op het jachtdomein dat u beheerde zes rennen had, die benut werden voor het uitzetten van gekweekte fazanten. De avond voor de vaststellingen werden 150 fazanten geleverd voor een jacht op 15 oktober 2009. Art. 5, §4, 2°, k) van de wapenwet voorziet dat aanvragen van personen die werden veroordeeld wegens inbreuken op de jachtwetgeving onontvankelijk zijn. U werd weliswaar niet veroordeeld en verkreeg het verval van strafvordering tegen betaling van een geldsom. De feiten op zich kunnen echter niet worden betwist aangezien de feiten op heterdaad werden vastgesteld en u ze bovendien heeft bekend. Aangezien u inbreuken heeft gepleegd op de jachtwetgeving die u als bijzonder jachtwachter net nauwgezet zou moeten opvolgen, is de procureur des Konings te Antwerpen van oordeel dat u het vertrouwen van de vergunninggevende overheid ernstig heeft beschaamd. Wapenbezit in uw hoofde zou dan ook een gevaar voor de openbare orde inhouden. De procureur des Konings adviseerde niet enkel om uw aanvraag te weigeren, doch ook om al uw wapenvergunningen in te trekken, minstens deze voor

één jaar te schorsen.

Ingevolge deze adviezen heeft de gouverneur van Antwerpen uw aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van het voornoemde vuurwapen geweigerd. Tegen deze beslissing heeft u overeenkomstig art. 30 van de wapenwet beroep bij de minister van Justitie aangetekend.

In het kader van de beroepsprocedure heeft de federale wapendienst de procureur des Konings te Antwerpen om een recent gemotiveerd advies, alsook om bijkomende informatie verzocht.

Op 20 juni 2011 heeft de procureur des Konings te Antwerpen gesteld dat zijn ambt het ongunstige advies dat werd verstrekt aan de gouverneur van Antwerpen wenst te handhaven.

Met het oog op de materiële motivering van onze beslissing heeft de federale wapendienst de procureur des Konings te Antwerpen verzocht om een afschrift van het proces-verbaal AN.63.H2.11[...]09 d.d. 9 oktober 2009 en het navolgend proces-verbaal d.d. 14 oktober 2009, opgesteld door het Agentschap voor Natuur en Bos - afdeling Antwerpen.

Op 24 augustus 2011 heeft de federale wapendienst een kopie van het voornoemde proces-verbaal ontvangen. De inhoud ervan kan als volgt worden samengevat:

het Agentschap voor Natuur en Bos werd anoniem op de hoogte gebracht van het feit dat er op het jachtgebied 'De Haar' al jaren duizenden fazanten illegaal worden uitgezet. Naar aanleiding van deze melding werd overgegaan tot een controle van het gebied. Bij aankomst van de opstellers heeft u gesteld dat u geen grote gesloten fazantenrennen heeft staan; naar eigen zeggen had u deze enige tijd geleden afgebroken. Bij het doorkruisen van het jachtgebied hebben de opstellers in het gebied een grote open fazantenren aangetroffen waarin een aantal pas uitgezette fazanten aanwezig waren. De ren was afgemaakt met een draad van twee meter hoog en volledig omheind met stroomdraad. In de ren was ook een klein gesloten hok terug te vinden. Nadat ook een tweede ren werd aangetroffen, bent u overgegaan tot bekentenissen. U verklaarde dat er in het totaal 6 gelijkaardige rennen op het jachtgebied staan, vier daarvan worden ook daadwerkelijk gebruikt. Op 13 oktober 2009 heeft fazantenkweker [P.] 150 fazanten aan u geleverd. Deze fazanten heeft u vervolgens overgebracht naar de rennen op het jachtgebied. Op 14 oktober 2009 heeft u 's morgens de rennen opengezet zodat de fazanten geleidelijk aan de ren zouden verlaten. Op 15 oktober 2009 zouden dan 8 jagers op deze fazanten komen jagen. Verder werd ook vastgesteld dat rondom de rennen zeer veel graan aanwezig was om de fazanten te voederen. Volgens de opstellers was het duidelijk niet de eerste maal dat op zulke manier fazanten werden uitgezet aangezien de omheining en de schrikdraad al meerdere jaren dienst deden. Er werd op het hele jachtgebied geen enkele wilde fazant aangetroffen. U bent aangesteld als Bijzondere Veldwachter op het jachtgebied 'De Haar', doch u bent niet de jachtrechthouder. Dhr. [D. v. L.] is eigenaar en jachtrechthouder van het gebied. Zowel dhr. [v. L.] als uzelf hebben verklaard dat dhr. [v. L.] niet op de hoogte was van de jachtactiviteiten, en dat hij zelf geen jager is. Er werd vastgesteld dat u inbreuken heeft gepleegd op art. 29 van het Vlaamse Jachtdecreet van 24/07/1991 door het uitzetten van minstens 150 fazanten met het oog op de bejaging ervan. De procureur des Konings te Antwerpen heeft u in ruil voor het verval van enige strafvordering een minnelijke schikking voorgesteld van 2.500 euro. U heeft deze minnelijke schikking betaald.

Art. 32, 3^e lid van de wapenwet voorziet dat de hernieuwing van een vergunning wordt toegekend mits kan worden vastgesteld dat:

- u nog steeds beantwoordt aan de in art. 11, §3, 2° tot 5°, 8° en 9° of art. 11/1 bedoelde voorwaarden, mede op grond waarvan de vergunning voorheen werd

afgeleverd. Op basis van de stukken die zich in het dossier bevinden kan worden besloten dat u voldoet aan de voorwaarden van art. 11, §3, 2° tot 5°, 8° en 9° of art. 11/1 van de wapenwet:

- ✓ u werd niet veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in art. 5, §4, 1° tot 4° van de wapenwet;
- ✓ u bent niet geestesziek zoals bedoeld in art. 11, §3, 3° en 4° van de wapenwet;
- ✓ u bent niet het voorwerp van een lopende schorsing of van een intrekking met nog actuele redenen;
- ✓ u woont samen met uw echtgenote mevrouw [F. V. D. B.] Zij heeft verklaard geen bezwaar te hebben tegen uw wapenbezit;
- ✓ als wettige reden zou u initieel de uitoefening van een beroep dat bijzondere risico's inhoudt hebben opgegeven. Uit het verzoekschrift is gebleken dat u het wapen zonder munitie voorhanden wenst te houden.

Uw aanvraag tot het bekomen van een vergunning tot het voorhanden hebben van het voornoemde vuurwapen heeft met andere woorden betrekking op het zogenaamd 'passief bezit', zoals voorzien in de artikelen 11/1 en 11/2 van de wapenwet.

Dit nieuw gewettigd motief - dat in de wapenwet werd ingevoerd met de wet van 25 juli 2008 - betreft mensen die wapens bezitten en ze willen behouden omdat zij er emotioneel aan gehecht zijn, zulks zonder dat die wapens hun handelswaarde verliezen of enigerlei dreiging inhouden.

Artikel 11/1 van de wapenwet stelt meer bepaald dat een vergunning tot het voorhanden hebben wordt afgegeven aan personen die wensen een wapen in hun vermogen te behouden, waarvoor een vergunning was afgegeven of waarvoor geen vergunning vereist was voor de inwerkingtreding van deze wet. De vergunning 'passief wapenbezit' is evenwel enkel geldig voor het eenvoudig voorhanden hebben van het wapen, met uitsluiting van munitie.

In art. 11/2 van de wapenwet worden bijkomende voorwaarden gesteld. Zo wordt in het eerste lid van dit artikel bepaald dat eenieder die een wapen voorhanden heeft dat krachtens de nieuwe wapenwet vergunningsplichtig is geworden en een in art. 11/1 bedoelde vergunning wenst aan te vragen, zijn aanvraag binnen twee maanden na de inwerkingtreding van dit artikel moet indienen. Concreet betekent dit dat de aanvraag uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de bevoegde gouverneur ingediend moest zijn.

Het tweede lid van art. 11/2 van de wapenwet voorziet in een specifieke regeling voor personen die een vuurwapen hebben geërfd. De erfgenaam die bewijst dat hij een wapen in zijn vermogen heeft ontvangen dat wettig voorhanden werd gehouden door de overledene, binnen twee maanden nadat hij het wapen in bezit heeft gekregen een in art. 11/1 van de wapenwet bedoelde vergunning kan aanvragen.

Uit het dossier is gebleken dat u het pistool, merk FN Browning, model/type GP - halfautomatisch, kaliber 9 mm Para, serienummer 77[...]7 legaal voorhanden heeft gehouden. Meer bepaald heeft u op 2 augustus 1977 een bewijs van immatriculatie ontvangen van de politiediensten te Schilde. Aangezien de bestaande vergunning werd afgeleverd voor 9 juni 2001, diende u uw wapenbezit uiterlijk op 31 oktober 2008 te regulariseren.

Op het aanvraagformulier werd de datum waarop u uw aanvraag heeft ingediend niet ingevuld, doch rekening houdend met de ontvangstmelding van de gouverneur van Antwerpen d.d. 5 november 2011 en de betaling van de retributie op 12 november 2007, kan worden aangenomen dat u de hernieuwing van uw vergunning tijdig werd aangevraagd. Daarnaast voldoet u ook aan de voorwaarden van art. 11/1 van de wapenwet aangezien u het wapen in kwestie legaal in uw bezit had.

- er geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning. Concreet betekent dit dat moet worden nagegaan of door het voorhanden hebben van een vuurwapen de openbare orde niet wordt verstoord.

Of er al dan niet gevaar dreigt voor de openbare orde en veiligheid moet worden aangetoond aan de hand van concrete elementen. Bovendien moet rekening gehouden worden met het principe van de proportionaliteit; zo moeten de aangehaalde elementen voldoende ernstig zijn om een beperking, schorsing of intrekking van een vergunning te rechtvaardigen.

Overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient elke overheidbeslissing met individuele strekking zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden. Art. 3 van voornoemde wet bepaalt dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing. Bovendien moeten de motieven die in de beslissing vermeld worden afdoende zijn.

Op basis van bovenvernoemde elementen kan worden besloten dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid problemen bestaan, en dat er een terechte vrees bestaat dat het voorhanden hebben van vuurwapens in uw hoofde een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Er werd vastgesteld dat u inbreuken heeft gepleegd op de jachtwetgeving. Meer in het bijzonder heeft u inbreuken gepleegd op art. 29 van het Vlaamse Jachtdecreet van 24/07/1991 door het uitzetten van minstens 150 fazanten, en dit met het oog op de bejaging ervan. Overeenkomstig deze wetgeving is het in Vlaanderen niet toegelaten om gekweekte fazanten uit te zetten voor de jacht. De feiten op zich kunnen niet worden betwist aangezien ze enerzijds op heterdaad werden vastgesteld, en anderzijds door uzelf werden toegegeven.

Voor deze inbreuken werd u niet veroordeeld aangezien u zich akkoord had verklaard tot betaling van een minnelijke schikking, waardoor de strafvordering kwam te vervallen.

Het louter feit dat de procureur des Konings u de kans heeft geboden om tegen betaling van een geldsom de strafvordering te laten vallen, betekent nog niet dat de feiten als dusdanig niet weerhouden kunnen worden om aan te tonen dat uw gedrag een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Zo is het perfect mogelijk dat de procureur des Konings in het kader van een eventuele strafrechtelijke vervolging het eerder aangewezen vindt een minnelijke schikking voor te stellen; doch anderzijds oordeelt dat met betrekking tot het voorhanden hebben van een vuurwapen dergelijke feiten wel een probleem vormen. Deze zienswijze blijkt duidelijk uit het ongunstig advies dat de procureur des Konings te Antwerpen heeft gegeven met betrekking tot uw wapenbezit. Bovendien heeft ook de Raad van State in zijn arrest nr. 193 442 d.d. 19 mei 2009 uitdrukkelijk bepaald dat een bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, ook rekening gehouden mag worden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Bovendien is een inbreuk op de jachtwetgeving opgenomen in art. 5, §4, 2°, k) van de wapenwet waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens voornoemde inbreuken, kan worden aangenomen dat wanneer het vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, dit aanleiding kan geven tot het intrekken, beperken of schorsen van de vergunning.

Ten slotte: gekweekte fazanten mogen enkel worden afgevoerd naar pluimveeslachthuizen, dit ter vrijwaring van de volksgezondheid. Professionele

pluimveebedrijven (vanaf 200 stuks) moeten zich laten registreren inzake diergezondheid en voedselveiligheid. Dit is noodzakelijk voor de opvolging van de dieren alvorens ze in de voedselketen terechtkomen. Uit het onderzoek is gebleken dat de fazantenkweker die aan u de fazanten heeft geleverd zich niet aan de regelgeving terzake heeft gehouden. Hierdoor zijn er mogelijks fazanten in de voedselketen terecht gekomen die besmet zijn met bijvoorbeeld salmonella of de vogelpest.

Door de aankoop van fazanten bij deze kweker heeft u zich op zijn minst zeer onvoorzichtig en onzorgvuldig gedragen. Zo bestaat de kans dat u dieren heeft aangekocht die niet gezond zijn, of waaraan geneesmiddelen werden toegediend waarna niet de verplichte wachttijd werd doorlopen alvorens ze in de keten voor menselijke consumptie te brengen. Naast het feit dat uzelf zware inbreuken heeft gepleegd op de jachtwetgeving, had uw handelen nefaste gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid. Onvoorzichtig en onzorgvuldig gedrag is niet verenigbaar met wapenbezit.

Rekening houdend met al deze gegevens kan worden besloten dat uw gedrag niet de vereiste waarborgen biedt; u kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter. Er zijn voldoende ernstige en concrete redenen die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd.

In de omzendbrief van 8 juni 2006 (omzendbrief met betrekking tot de toepassing van de nieuwe wapenwet) wordt bepaald dat indien betrokkene voldoet aan alle voorwaarden, de vergunning moet worden verleend. Voldoet de aanvrager niet aan alle voorwaarden, dan kan de vergunning niet worden afgeleverd.

U voldoet niet aan de voorwaarden zoals voorzien in art. 32, 3^e lid van de wapenwet, meer in het bijzonder bestaan er redenen om tot een schorsing, beperking of intrekking van de vergunning te besluiten.

Derhalve wordt uw aanvraag tot hernieuwing van een vergunning zonder munitie tot het voorhanden hebben van het volgende vuurwapen geweigerd:

- pistool, merk EN Browning, modeltype GP - halfautomatisch, kaliber 9 mm Para, serienummer 77[...]7.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 11, 12 en 13 van de wapenwet. Hij voert aan dat hij geenszins veroordeeld is voor jachtfeiten maar louter een minnelijke schikking heeft aanvaard die ertoe leidt dat de strafvordering vervalst. Verzoeker stelt dat hij geen strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen die verband houden met de in artikel 5, § 4, van de wapenwet geïndiceerde misdrijven, met één van de misdrijven

tegen de openbare orde bepaald in titel IV of V van het Strafwetboek of met gebruik van vuurwapens. Buiten één veroordeling door de politierechtbank van 1997 heeft hij ook geen andere veroordelingen. Verzoeker betoogt voorts dat in de bestreden beslissing niet wordt aangetoond, aan de hand van actuele gegevens zoals een politieverslag of een moraliteitsonderzoek, dat hij een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Verzoeker benadrukt dat dit zeker geldt nu de vergunning gevraagd werd met uitsluiting van munitie zodat met het betrokken wapen zelfs niet kon worden geschoten. Hij besluit dan ook dat de bestreden beslissing onredelijk en onevenredig zwaar is.

5. De verwerende partij antwoordt daarop dat het nieuw jachtverlof dat aan verzoeker werd uitgereikt later ook weer werd ingetrokken. Zij haalt vervolgens verschillende overwegingen uit de bestreden beslissing aan waaruit volgens haar moet blijken dat een overweging werd gemaakt met betrekking tot de ernst van de vastgestelde inbreuken en de gevolgen daarvan op het wapenbezit. De vastgestelde feiten waren zwaar, flagrant en ernstig en gaven blijk van onvoorzichtigheid en onzorgvuldig gedrag dat volstrekt niet in overeenstemming was met wapenbezit. De middelen en pogingen die werden aangewend om de openbare orde en de volksgezondheid te schenden, schenden fundamenteel het vertrouwen dat elke wapenbezitter moet kunnen genieten. Bijgevolg kon uit de ernst van de feiten worden afgeleid dat de vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen kon worden geweigerd. De verwerende partij stelt vast dat verzoeker noch in zijn beroepsschrift tegen de beslissing van de gouverneur noch later heeft verzocht om een mildere sanctie in de vorm van een tijdelijke schorsing van het wapenbezit. Hij stelt in wezen enkel dat het bezit van een wapen zonder munitie geen gevaar kon vormen voor de openbare orde. Op geen enkele wijze was er in de bestreden beslissing sprake van dat het wapen zou worden gehouden zonder munitie. De fundamentele overwegingen in de bestreden beslissing hebben allen betrekking op het vertrouwen dat elke wapenbezitter moet vertonen dat er geen potentieel gevaar is voor de openbare orde en veiligheid. Het feit dat verzoeker zijn wapen niet kon gebruiken heeft volgens de verwerende partij dan ook geen belang.

Beoordeling

6. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor de hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder munitie. Artikel 11/1 van de wapenwet luidt:

“Een vergunning tot het voorhanden hebben wordt ook afgegeven aan de personen die wensen een wapen in hun vermogen te behouden, waarvoor een vergunning was afgegeven of waarvoor geen vergunning vereist was voor de inwerkingtreding van deze wet.

Deze vergunning is slechts geldig voor het eenvoudig voorhanden hebben van het wapen, met uitsluiting van munitie.

Artikel 11, § 3, 6°, 7° en 9°, is niet van toepassing op de in het eerste lid bedoelde personen.”

Uit het laatste lid van die bepaling blijkt dat de overige bepalingen van artikel 11 van de wapenwet onverkort van toepassing zijn bij de aanvraag tot het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder munitie, inzonderheid wat de mogelijkheid betreft de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, te beperken, te schorsen of in te trekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren.

7. Artikel 30 van de wapenwet luidt:

“Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangetekend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift.”

Dit voorschrift bepaalt een georganiseerd administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde

bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutive werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene, de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren. Op grond van de devolutive werking van het beroep, beschikt de minister of zijn gemachtigde aldus over dezelfde beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

De wapenwet bepaalt niet op grond van welke criteria, de mogelijke verstoring van de openbare orde moet worden beoordeeld. De beroepsinstantie beschikt te dezen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt aan de Raad van State in het raam van zijn wettigheidscontrole niet toe om desgevraagd zelf een beoordeling te maken van de vraag of het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. De Raad van State is enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

8. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.4.).

Hieruit blijkt dat het beroep wordt verworpen op grond van het feit dat verzoeker “inbreuken heeft gepleegd op de jachtwetgeving [...] door het uitzetten van minstens 150 fazanten, en dit met het oog op de bejaging ervan” en omdat “naast het feit dat [verzoeker] zware inbreuken heeft gepleegd op de jachtwetgeving, had [zijn] handelen nefaste gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid” want “gekweekte fazanten mogen enkel worden afgevoerd naar pluimveeslachthuizen”. De verwerende partij is dan ook van mening dat verzoeker “niet [kan] genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter” en dat er “voldoende ernstige en concrete redenen [zijn] die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd”.

9. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij bij de concrete afweging van de in aanmerking genomen feiten die er volgens de verwerende partij op wijzen dat het voorhanden hebben van het betrokken wapen de openbare orde kan verstoren, rekening heeft gehouden met het relevant feitelijk gegeven dat verzoekers aanvraag een vergunning betrof voor een vuurwapen zonder de bijhorende munitie - het zogenaamde passief bezit. In tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt, is het gegeven dat verzoeker het vuurwapen niet kan gebruiken om evidente redenen wel degelijk van belang voor de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde, daar het enkel bezit van een wapen zonder munitie, een andere beoordeling van het gevaar van de openbare orde impliceert dan die van een wapen met munitie.

Met voor het eerst in de processtukken uitgedrukte motieven mag tot slot geen rekening worden gehouden.

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt op welke wijze het gelaakte gedrag dat aan verzoeker wordt toegeschreven, een actuele bedreiging kon vormen voor de openbare orde voor het voorhanden hebben van een wapen zonder munitie.

De verwerende partij doet bijgevolg niet blijken dat in rechte recente feiten ter verantwoording van de bestreden beslissing voorliggen.

11. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Justitie van 14 januari 2014 waarbij het beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 9 november 2010 wordt verworpen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig september tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques